

OIDIPUKSEN HISTORIIKKI 2025

Marika Haverinen

Sisällys

Alkusanat	3
Oidipus ry	4
Hallitus ja toimihenkilöt	4
Toimintaa läpi vuosien.....	6
1990-luku	7
2000-luku	9
2010-luku	12
2020-luku (vuoden 2025 alkuun asti).....	14
Alumnien muistoja	15
Loppusanat	21

Alkusanat

Oidipuksen historiaa on useaan kertaan lähdetty kokoamaan kirjalliseen muotoon, mutta valitettavasti nämä projektit ovat joko jääneet kesken tai kadonneet vuosien saatossa teille tuntemattomille. Syksyllä 2024 minä päätin lähteä yrittämään tätä samaa projektia, jotta saisimme Oidipuksen 35-vuotisjuhliin esille hieman ainejärjestömme historiaa. Minä olen Marika Haverinen, tätä kirjoittaessani neljännen vuoden psykologian opiskelija ja Oidipuksen vuosijuhlatoimikunnan jäsen. Olin Oidipuksen hallituksessa vuosina 2022–2024 ja juuri vuonna 2024 kumppanini Samuli oli Oidipuksen puheenjohtaja.

Asunnossamme oli muutama Oidipuksen vanha kansio, jotka eivät enää ainejärjestön kaappiin mahtuneet. Päätin huvikseni tutkia niitä, ja vanhoja pöytäkirjoja selaillessani sain idean: Mitäpä jos lukisin kansiot läpi ja kokoaisin Oidipukselle historiikin?

Tämä historiikki perustuu niihin kirjallisiin lähteisiin, jotka aiemmat hallitukset ovat jättäneet Oidipuksen kansioihin ja sosiaaliseen mediaan. Käytännössä olen lukenut vanhat kokouspöytäkirjat ja toimintakertomukset sekä erinäiset muut paperit, jotka ovat kansioiden väliin jääneet. Lisäksi tein sukelluksen sekä Oidipuksen vanhan Facebook-ryhmän että nykyisen Instagram-tilin syvyyksiin. Lopuksi luin vielä Oidipuksen nettisivuilla olevia jäsenistön kirjoittamia artikkeleja. Tutkimusmatkaani sisältyi paljon mielenkiintoista asiaa, mutta yritin pitää tämän historiikin tiiviinä. Valitettavan paljon materiaalia on myös hukkunut ajan saatossa. En esimerkiksi tiedä, missä on Oidipuksen myyttinen “perintökirja”, johon ennen kirjoitettiin kuulumisia tapahtumista. Toivon kuitenkin, että tässä historiikissa hahmottuisi edes karkeasti Oidipuksen kehityskulku 90-luvun alusta nykypäivään saakka.

Oidipus ry

Oidipus ry on Itä-Suomen yliopiston psykologian pääaineopiskelijoiden ainejärjestö. Lyhyesti selitettynä ainejärjestö hoitaa jäsentensä edunvalvontaa ja tarjoaa jäsenilleen virkistys- ja koulutustapahtumia. Näitä asioita hoitavat Oidipuksen hallitus ja toimihenkilöt. Mutta virallisten järjestöasioiden lisäksi Oidipus on ennen kaikkea lämminhenkinen yhteisö. Paljon itsenäistä opiskelua sisältävän tutkinnon suorittajat voivat löytää tiensä turkoosihaalariseen joukkoon, jossa lämmin ilmapiiri ja vahva rakkaus apinoita kohtaan muodostavat Oidipuksen.

Hallitus ja toimihenkilöt

Ennen tarkempaan historiaan perehtymistä on syytä käydä läpi, mitä tehtäviä Oidipuksen vapaaehtoiset hoitavat. Teoriassa jokaisessa tehtävässä toimisi oma vapaaehtoisensa, mutta käytännössä monissa hallituksissa yksittäinen ihminen on saattanut hoitaa kahta eri pestiä. Hallituksen rakenne on vaihdellut vuosien varrella melko paljon, eikä toimihenkilöitä ole aina ollut olemassakaan. Tämä listaus perustuukin vuoden 2025 hallitusrakenteeseen.

Hallitusten kokousten päätösvaltaisuuden kannalta erityisen tärkeitä pestejä ovat puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri ja taloudenhoitaja. Kolmen näistä neljästä on oltava läsnä, jotta Oidipuksen hallituksen kokous voidaan todeta päätösvaltaiseksi. Puheenjohtaja vastaa kokousten johtamisesta, Oidipuksen edustamisesta sekä toiminnan kokonaisuuden hahmottamisesta. Lisäksi puheenjohtaja huolehtii hallituksen ja toimihenkilöiden virkistystoiminnasta. Varapuheenjohtaja auttaa puheenjohtajaa kaikissa edellä mainituissa tehtävissä.

Sihteeri kirjoittaa kokouskutsut ja varaa kokouspaikat joka kuukausi. Lisäksi hän tärkeimpänä tehtävänä kirjoittaa kokousten pöytäkirjat ja tallentaa ne Oidipuksen kansioihin. Sihteeri on samalla Oidipuksen myyntivastaava, eli hän tilaa ja myy Oidipuksen haalarimerkkejä sekä järjestää kerran vuodessa muiden tuotteiden, kuten hupparien myynnin. Taloudenhoitaja vastaa Oidipuksen laskuista ja budjetin noudattamisesta. Lisäksi hän tekee uuden talousarvion seuraavalle vuodelle ja tilinpäätöksen päättyvän vuoden todellisista tuloista ja menoista. Taloudenhoitaja on myös vastuussa Oidipuksen

jäsenrekisteristä, eli hän ilmoittaa kokouksissa uusien jäsenien liittymiset ja vanhojen jäsenien eroamiset, sekä katsoo jäsenrekisterin pysyvän ajan tasalla.

Ainejärjestön ensisijainen tehtävä on jäsentensä edunvalvonta ja tässä tehtävässä on ajoittain ollut edunvalvontavastaava tai erillinen koulutuspoliittinen vastaava eli kopo ja sosiaalipoliittinen vastaava eli sopo. Hallituksessa 2025 on erikseen kopo, joka vastaa opiskelijoiden etujen ajamisesta itse koulutukseen liittyvissä asioissa. Hän istuu monien koulutusta kehittävien työryhmien kokouksissa ja kerää joka kevät oidipuslaisten palautteet koulutuksesta, ja esittelee palautteet oppiaineelle sekä jäsenistölle. Sopo taas vastaa Oidipuksen yhdenvertaisuudesta ja hoitaa esimerkiksi tapahtumien turvahenkilötoimintaa. Lisäksi sopo kerää omalla kyselyllään tietoa sosiaalipoliittisiin asioihin liittyen.

Virkistystoimintaa hoitavat Oidipuksen tapahtumavastaavat yhdessä tapahtumatiiminsä kanssa. Jokainen beerpong-turnaus, sitsi-ilta ja rastitapahtuma syntyy heidän käsissään. Kaikki ideoinnista ja budjetoinnista aina tapahtuman toteuttamiseen ja loppusiivoukseen hoituu tämän ryhmän (ja ajoittain muiden toimijoiden apukäsien) ansiosta. Tapahtumavastaavat ovat toimihenkilötiiminsä johtajat ja vastuulliset ilmoittamaan tapahtumasuunnitelmat ja -budjetit kokouksissa. Lajikokeilut olivat pitkään tapahtumavastaavien ja -tiimin vastuulla, mutta vuonna 2025 ne siirtyivät takaisin liikuntavastaavalle. Liikuntavastaava on toimihenkilö, joka huolehtii Oidipuksen palloiluvuorosta. Muiden ainejärjestöjen kanssa jaetulla palloiluvuorolla liikuntavastaava voi tuoda pallon ja tietysti ilmoittaa jäsenistölle kunkin viikon lajin. Lajikokeilut taas ovat erillisiä tapahtumia, joissa oidipuslaiset pääsevät yhdessä testaamaan uutta urheilulajia.

Toimintaa siis riittää, mutta virkistykseen lisäksi Oidipus tarjoaa koulutustilaisuuksia. Niistä ja monesta muusta vastaavat yritys- ja yhteistyövastaava eli yrkkä sekä hänen toimihenkilötiiminsä. Tiimiin kuuluvat koulutus-, yritys-, alumni- ja haalarivastaavat. Kaikki Oidipuksen yhteistyö mahdollisten tulevien työnantajien ja eri koulutustahojen kanssa kulkee heidän kauttaan, minkä lisäksi he keräävät Oidipukselle varoja hoitamalla sponsorisopimuksia. Vierailevat kouluttajat, alumnitoiminta ja iki-ihanat haalarit hankitaan yrkän ja yrkkätiimin voimin. Haalarisponsorien keruussa apuna ovat joka vuosi myös itse fuksit. Heistä puheenollen onkin hyvä mainita fuksivastaava, joka on samalla Oidipuksen kansainvälisyysvastaava. Tämä hallituspesti on tuutorien virallinen tuki Oidipuksen puolelta ja on usein ensimmäinen hallituslainen, jonka fuksit tapaavat. Lisäksi hän on

kansainvälisten vaihto-opiskelijoiden ensisijainen yhteyshenkilö Oidipukseen. Hän kertoo, mikä Oidipus on ja kutsuu vaihto-opiskelijat mukaan tapahtumiin. Lisäksi hän on fuksien ja vaihto-opiskelijoiden ensisijainen yhteyshenkilö myös edunvalvonnan asioissa ja välittää asiat hallituksen tiedoksi.

Oidipuslaiset pysyvät kartalla kaikesta tarjolla olevasta toiminnasta viestintävastaavan ja somevastaavan ansiosta. Nämä kaksi huolehtivat, että ajankohtaiset tiedot ovat aina saatavilla kaikille jäsenille. Viestintävastaava ylläpitää Oidipuksen nettisivuja ja kokoaa kaikki jäsenistölle suunnatut ilmoitukset jokaviikkoiseen sähköpostikoontiin. Mahdolliset harjoittelupaikat, vapaaehtoistoiminta ja hallituksen ilmoitukset päätyvät näin kaikille oidipuslaisille. Somevastaava huolehtii Oidipuksen Instagram-sivuista ja sinne julkaistavasta materiaalista, kuten alkuvuoden hallitusesittelyistä ja jokaisen kuukauden tapahtumakalenterista.

Oidipus kuuluu psykologian ainejärjestönä Suomen psykologian opiskelijain liittoon eli SPOL ry:hyn. Täten Oidipuksessa on kaksi SPOL-edustajaa, jotka kuuluvat kummankin järjestön hallitukseen. Oidipuksessa SPOL-edustajat kertovat SPOL:in tapahtumista ja suunnitelmista kokouksissa ja vastaavasti SPOL:issa kumpikin edustaja hoitaa omaa erillistä pestiään SPOL:in hallituslaisena. Vastaavassa roolissa on myös Oidipuksen Pokka-edustaja. Pohjois-Karjalan psykologiyhdistys eli Pokka ry on Psykologiliiton alainen paikallisyhdistys. Jokainen Psykologiliiton opiskelijajäsen on myös oman paikallisyhdistyksensä jäsen, ja Pokan jäsenistä lähes puolet ovatkin opiskelijoita. Täten Oidipuksella on oma edustajansa Pokan hallituksessa. Hän hoitaa viestintää järjestöjen välillä ja järjestää Pokan toimintaa osana sen hallitusta.

Toimintaa läpi vuosien

Oidipus ry täyttää nyt 35 vuotta, mutta psykologiaa on Joensuussa opiskeltu jo yli 50 vuotta. Alkuaikoina Joensuun psykologian opiskelijat ovatkin kuuluneet Episteme ry –nimiseen ainejärjestöön. Nimi oli vaihdettava, koska paikallinen yritys nimeltään Episteme omisti oikeudet nimeen. Täten vuonna 1990 oli perustettava aivan uusi psykologian opiskelijoiden oma ainejärjestö uudella nimellä. Näin syntyi Oidipus ry. Nyt onkin aika vilkaista, millaista toimintaa Oidipuksessa on ollut eri vuosikymmeninä.

1990-luku

Oidipuksen ensimmäinen puheenjohtaja, Arto Mononen, muistelee Oidipuksen perustusta näin:

“Aloitin itse opinnot silloisessa Joensuun Yliopiston psykologian ohjelmassa syksyllä 1989. 12 opiskelijaa aloitti sinä vuonna. 1 meistä läksi lokakuussa Saksaan Oktoberfestille eikä siltä reissultaan palannut. Saman tien minut houkuteltiin mukaan Joensuun Yliopiston Psykologian opiskelijain opiskelijajärjestöön. Tämä järjestö oli rekisteröimätön järjestö, jolla oli hallitus. Aiemmin psykologian opiskelijat olivat olleet yhdessä muistaakseni Episteme-nimisen opiskelijajärjestön toiminnassa, mutta en muista, minkä oppiaineen opiskelijajärjestö se oli. Ja siitä oli joka tapauksessa jo irrottauduttu.

Heti miten tulin valituksi tämän psykologian opiskelijajärjestön hallitukseen ja sen puheenjohtajaksi saman tien. Melko pian aloimme puuhata yhdistyksen rekisteröimistä - syynä tähän mm. varainkeruun/sponsoreiden kerääminen ja hallinnolliset syyt. Säännöt laadittiin jonkin perusmallin pohjalta, jotka napattiin patentti- ja rekisterihallituksen sivuilta. Yhdistyksen nimiehdotuksia kerättiin opiskelijoilta. Ehdotuksia tulikin paljon. Moni ehdotus putosi pois, koska sen havaittiin olevan käytössä - tällaisia ehdotuksia olivat ainakin Synapsi, Stimulus ja Responssi. Loppusuoralla suosituimmat ehdotukset olivat Oidipus ry ja Superego ry.

No Oidipus voitti.”

Lienee syytä pohjustaa, että 1990-luvulla Joensuussa toimi vielä oma yliopistonsa, Joensuun yliopisto. Kiinnostuneita opiskelijoita riitti jo tuolloin, mutta psykologian sisäänottomäärät olivat hyvinkin vähäisiä. Uusia opiskelijoita otettiin vuosittain noin 15 tarkan luvun vaihdellen hieman eri vuosina. Psykologian opiskelijoita oli siis yhteensä vähemmän kuin tällä hetkellä on ensimmäisellä ja toisella vuosikurssilla yhteensä. Oidipuksen hallituksen koko oli noin 6–10 henkeä ja kokouksia ei pidetty aivan joka kuussa. Tiedotukset kokouksista ripustettiin psykologian laitoksen ilmoitustaululle, ja kokouspaikkana toimivat kahvilat kampuksella ja muualla sekä joskus myös paikalliset baarit.

Erillistä tapahtumavastaavan pestiä ei ensimmäisinä vuosina vielä ollut, vaan hallituslaiset ja muut innokkaat oidipuslaiset järjestivät virkistystoimintaa itse. Vuoden 1990

toimintakertomuksessa mainitaankin kolmen aktiivijäsenen ryhmä, Pavlovin koirat, joka järjesti tapahtumia vuoden aikana. Vuosikymmenen puolivälissä alettiin nimeämään Oidipuksen bilevastaava, eli nykypäivän tapahtumavastaava. Bileet olivat kuitenkin esimerkiksi eri oidipuslaisten kodeissa tapahtuvia illanistujaisia, joista halukkaat jatkoivat baariin. Vuosikymmenen lopussa alettiin kuitenkin järjestämään myös poikkitieteellisiä bileitä paikallisissa yökerhoissa ja Oidipuksen ensimmäiset sinkkubileet syntyivät. Sinkkubileet muodostuivat joksikin aikaa Oidipuksen perinteeksi, mutta ovat jääneet nykyään pois tapahtumakalenterista.

1990-luvulla alkoivat nykyäänkin perinteiset lukukauden alun tutustumisbileet sekä ensimmäisen vuoden opiskelijoiden järjestämät pikkujoulut, joihin kutsuttiin silloin vielä oppiaineen henkilökunta. Liikuntaa harrastettiin Oidipuksen ja yhteiskuntapolitiikan ja filosofian ainejärjestö Praxiksen yhteisellä salibandyvuorolla sekä osallistumalla poikkitieteellisiin urheilukilpailuihin. Lisäksi Oidipus järjesti illanistujaisia harjoitteluinfoja varten, jotta harjoittelun suorittaneet voivat jakaa kokemuksiaan ja harjoitteluun lähtijät pääsisivät kysymään kysymyksiä muilta opiskelijoilta ja oppiaineen edustajilta. Koulutukseen liittyviä tapahtumia järjestettiin myös mahdollisiin työnantajiin kohdistuvien vierailujen muodossa.

Edunvalvonnan osalta Oidipuksen keskeisin teko lienee 1993 opetusministeriölle kirjoitettu kannanotto, jolla vastustettiin Valtioneuvoston ehdotusta lakkauttaa psykologian peruskoulutus Joensuun yliopistossa. Kannanoton kirjoittaneiden toiveet onneksi toteutuivat, ja Joensuusta valmistuu nyt yhä enemmän psykologeja. 1990-luvun Oidipus osallistui myös aktiivisesti SPOL:n toimintaan esimerkiksi valtakunnallisia tutkintorakenteita ja maisterivaiheen harjoittelua koskeneissa kannanotoissa. Esimerkiksi harjoittelun palkallisuus ja myöhemmin harjoittelupalkan tasaisuus herättivät keskustelua useampana eri vuonna. Lisäksi Oidipuksen edustajat osallistuivat säännöllisiin psykologian laitoksen laitoskokouksiin ja näiden kokousten sisällöt tiedotettiin jäsenistölle pöytäkirjoissa.

Opiskelijahaalarit rantautuivat Suomeen jo ennen Oidipuksen syntyä ja näin vuonna 1993 Oidipuksessakin alettiin puhua haalareiden hankkimisesta. Väristä äänestettiin kahdesti ja lopulta vihreä voitti mustaa vastaan ja ensimmäiset Oidipus-haalarit tilattiin. Kuvia näistä haalareista ei ole, mutta niitä on kuvailtu tummiksi metsänvihreiksi. Haalareita ei kuitenkaan tilattu joka vuosikurssille, vaan muutaman vuoden välein tehtiin suurempi

tilaus, josta riitti haalareita monelle tulevalle vuosikurssille. Oidipuksella oli myös oma erillinen kahvihuone kampuksella. 1996 vanhasta tilasta jouduttiin luopumaan oppiaineen muuttaessa remonttien alta pois, mutta 1998 saatiin Oidipus-huone. Tämä oli siis oidipuslaisten oma kahvihuone, jossa säilytettiin myös sihteerin ja puheenjohtajan kansioita. Huoneesta muodostui tärkeä paikka etenkin, kun Joensuun ainejärjestö talo purettiin vuosituhatkannen käännteessä.

2000-luku

Vuosituhatkannen käännyttyä Oidipuksella oli edessään useita muutoksia. Intoa riitti alussa, mutta melko pian toiminta alkoi kuihtua toimijoiden ja rahan puutteessa. Samalla psykologian sisäänottomäärät kasvoivat 16 hengestä 22 henkeen ja puhuttiin jo suuremmistakin sisäänottomääristä 2010-luvulle. Ainejärjestötoiminnasta kiinnostuneiden puuttuessa alettiin panostaa fuksitoimintaan ja aloitettiin esimerkiksi fuksiaisten vuosittainen järjestäminen. Vaikka innokkaita oli vähän, pyrittiin Oidipusta silti pitämään yllä niillä vähillä resursseilla, joita 2000-luvun alussa oli käytössä. Vuonna 2000 Joensuussa järjestettiin suuri Psykologia 2000 –kongressi, jonka järjestämisessä Oidipus oli apuna. Yhteistyötä Pohjois-Karjalan psykologiyhdistyksen kanssa myös tiivistettiin. Vuosikymmenen loppua kohti toiminta vilkastui enemmän ja esimerkiksi kansainväliseen toimintaan vaihto-opiskelijoiden kanssa panostettiin. Lisäksi tiedostusta parannettiin oman sähköpostilistan avulla, kokouksia alettiin pitää säännöllisemmin ja vuosikalentereita ja pestikuvauksia alettiin tallettamaan tulevia hallituksia varten. Oidipuksen jatkuvuutta turvattiin jättämällä selkeät ohjeet toiminnalle.

Tapahtumien osalta monia 1990-luvulla aloitettuja tapoja pyrittiin jatkamaan. Ainejärjestötoimijoiden ja rahan puutteessa tapahtumien määrä laski hetkeksi ja lähti taas nousuun vuosikymmenen lopussa. Lukuvuoden alun tutustumisbileet, fuksien järjestämät pikkujoulut ja poikkitieteelliset bileet (joskus sinkkubileet, mutta myös muita teemoja käytettiin) järjestettiin lähes joka vuosi. Tapahtumien onnistuneisuus vaihteli hieman ja sinkkubileistä alettiin luopumaan niiden suosion laskiessa. Fuksiaisia ja muutakin yhteistoimintaa harrastettiin sosiologian ainejärjestö Nomenklatuuran kanssa. Myös jokaviikkoista salibandyvuoroa jatkettiin yhdessä vaihtuvien ainejärjestöjen kanssa. Muina tapahtumina järjestettiin muun muassa retkiä mielenkiintoisiin työpaikkoihin ja virkistyskohteisiin, kuten Kolille. Illanistujaisia vietettiin myös pienimuotoisesti oidipuslaisten kodeissa. Lisäksi juomalauluja koottiin vanhimpaan säilyneeseen Oidipuksen lauluvihkoon. Vain 20 laulusta koostuva ”Oidipuksen laulelot” sisälsi monet

tutut sävelet, kuten Helan gårin, Pohjois-Karjalan, Siljaline specialin sekä Ko-ko-ko-koskenkorvan. Ensimmäiset pöytäkirjoissa mainitut sitsit järjestettiin 2002 Sinkkubileitä järjestäneiden ainejärjestöaktiivien kesken.

Edunvalvontaa ja koulutuspoliittista toimintaa vaativat muun muassa 2005 voimaan tullut suuri opetussuunnitelman muutos, harjoittelutukien leikkaukset sekä valmistelut Itä-Suomen yliopistoksi siirtymiseen. Vuoden 2005 opetussuunnitelman muutokset vaihtoivat opintoviikot opintopisteisiin ja esittelivät uuden kaksiportaisen tutkintorakenteen. Osa oidipuslaisista osallistui muutoksia käsitelleisiin keskusteluihin tuoden opiskelijoiden näkökulmaa esille. Vuonna 2008 Joensuun yliopistossa tapahtui leikkauksia, joissa psykologian opiskelijoiden harjoittelutuen määrää laskettiin. Tuolloin harjoittelupaikat eivät vielä maksaneet yksin jokaisen harjoittelijan palkkaa, vaan maksoivat omalle budjetilleen sopivan määrän lain asettamien minimien puitteissa. Tämä jätti opiskelijat riippuvaisiksi siitä, että yliopiston harjoittelutuki korvaisi harjoittelupalkasta ”puuttuvan” osan. Yhtäkkäinen yliopiston tuen väheneminen nosti suurta huolta ja Oidipus kokosi adressin päätöstä vastaan. Harjoittelun pakollisuus tutkinnon saamiseksi sekä Pohjois-Karjalan tuon aikainen heikko harjoittelupalkka huolestuttivat monia. Leikkauksien tapahduttua Oidipus alkoi aktiivisesti tiedottaa asiasta kaikille alueen harjoittelupaikoille pyytäen niitä nostamaan harjoittelijoilleen maksamaa palkkaa Psykologiliiton suositusten tasolle.

Edunvalvontatoiminnan aktiivisuutta vaati myös Itä-Suomen yliopiston valmistelu. Muutos oli suuri ja Oidipuksen edustajat osallistuivat Joensuun yliopiston puheenjohtajaneuvoston kokouksiin ja selvittivät psykologian oppiaineen ja opetuksen tulevaisuutta. Erityistä huolta aiheutti kasvatustieteiden ja psykologian suurosasto, jossa psykologian pelättiin menettävän mahdollisuuksiaan vaikuttaa asioihin. Joensuussa järjestettiin mielenosoituskulkue, jossa joukko humanististen tieteiden opiskelijoita ja opettajia kuljetti sivistyksen hauta-arkun läpi Joensuun keskustan. He vastustivat humanististen tieteiden siirtymistä kasvatustieteiden alle yhteiskuntatieteiden sijaan. Oidipus, englannin kielen opiskelijoiden ainejärjestö Echo, venäjän kielen opiskelijoiden ainejärjestö Iskra, kulttuuritutkimuksen ainejärjestö Nefa, naistutkimuksen opiskelijoiden ainejärjestö Subjekti sekä suomen kielen ja kirjallisuuden opiskelijoiden ainejärjestö Täky kirjoittivat myös yhteisen kannanoton opiskelijoiden halusta sijoittua kasvatustieteiden sijaan yhteiskuntatieteiden osastoon. Itä-Suomen yliopiston muodostuminen oli pitkä ja monivaiheinen tapahtuma, eikä sitä voi näin lyhyeen tekstiin kokonaisuudessaan sisällyttää. On kuitenkin annettava kunniamaininta Oidipuksen hallituksille, jotka olivat

prosessin ajan tiiviisti yhteydessä psykologian oppiaineeseen ja ajoivat hanakasti opiskelijoiden oikeuksia päästä mukaan muutoksia koskeviin keskusteluihin. Vuoden 2008 puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja kävivät vielä henkilökohtaisesti tapaamassa yliopiston rehtoria tuoden esille psykologian opiskelijoiden huolia ja kysymyksiä.

Teknologian kehitys saavutti Oidipuksenkin ja 2002 luotiin ensimmäiset Oidipuksen omat nettisivut, joita päiviteltiin läpi vuosien tarpeiden ja osaamisen mukaan. Nettisivuille luotiin myöhemmin pääsykoefoorumi, jonka kautta psykologiaa opiskelemaan haluavat kykenivät kysymään neuvoa. Facebook-ryhmäkin muodostettiin vuonna 2008 viestinnän tehostamiseksi. Oidipus-huone toimi yhä kahvitilana ja sieltä löytyivät kaikki hallituksen ilmoitukset ja erinäisten retkien ilmoittautumislistat. Oidipus keräsi parina vuonna rahaa erilaisiin hyväntekeväisyyskohteisiin ja palkitsi oppiaineen henkilökunnasta äänestetyt hyvän opettajan Tarmo-nimisellä nallella ja diplomilla. Opiskelijahaalareita tilattiin yhä muutaman vuoden välein, kunnes pienen tauon jälkeen lukuvuonna 2008–2009 päätettiin vaihtaa metsänvihreistä Oidipuksen nykyisiin turkooseihin haalareihin. Ensimmäisistä omista haalarimerkeistä oli puhuttu jo 1990-luvulla, mutta lopullinen toteutus siirtyi 2000-luvun alkuun. Alla kuva Oidipus ry:n vanhasta logosta haalarimerkissä. Lisäksi hankittiin yhteisiä t-paitoja, joista ei valitettavasti ole jäänyt kuvamateriaalia.

Oidipuksen vanha logo haalarimerkissä

2010-luku

Itä-Suomen yliopisto muodostui virallisesti vuonna 2010 ja näin tämän vuosikymmenen alkua leimaavatkin useat muutokset. Psykologian oppiaineen ja osin myös Oidipuksen oli sopeuduttava tilanteeseen, jossa itsemääräämisvalta ja rahallinen tuki vähenivät aiempaan verrattuna. Tuleen ei kuitenkaan jääty makaamaan ja Oidipus lähti rahoittamaan toimintaansa eri tapahtumien ja tempausten avulla. Hallituksen koko kasvoi myös hieman, kun esimerkiksi tapahtumavastaavia valittiin useita ja kansainväliseen toimintaan valittiin oma vastaavansa. Toimintaa kehitettiin myös paljon esimerkiksi avaamalla palautelaatikko jäsenistön toiveiden kuulemiseksi sekä keräämällä kerran vuodessa oppiaineelle palautetta opetuksesta. Vuonna 2018 ISYY:ssä puhuttiin paljon häirinnän ehkäisystä ja Oidipuksessakin alettiin hyödyntämään häirintäyhdyshenkilöitä. Vuodesta toiseen hieman heitteille jäänyt jäsenrekisteri uudistettiin ja sääntöjä päivitettiin tukemaan jäsenrekisterin ylläpitoa. SPOL:in toimintaan, kuten Kosmospoliitti-risteilylle, osallistuttiin yhä vuosittain samoin kuin Pokan koulutuksiin ja virkistystoimintaan. Pokan johtokuntaan kuuluikin monena vuonna useita oidipuslaisia.

Oidipuksen tapahtumakulttuuri oli todella vilkasta ja hallitukseen valittiin suurempi määrä tapahtumavastaavia useampien tapahtumien mahdollistamiseksi. Sitsien eli akateemisten pöytäjuhlien trendi kasvoi ja 2010-luvulla Oidipuksessa sitsattiin jo reippaasti. Vanhimmat säilyneet sitsivihot oli koottu vuonna 2017, ja 2018 alettiin suunnitella Oidipuksen universaalia sitsivihkoa kaikille sitseille erikseen tulostettavien vihkojen tilalle. Myös perinteiset ulkoretket, teemabileet ja vuosittaiset vapputapahtumat ja pikkujoulut jatkuivat. Tapahtumia järjestettiin useiden eri ainejärjestöjen kanssa, mikä antoi oidipuslaisille mahdollisuuksia tutustua uusiin poikkitieteellisiin ystäviin. Monien tapahtumien lisäksi viikoittaisia liikuntavuoroja yhdessä muiden ainejärjestöjen kanssa jatkettiin. Myös verenluovutustempauksia järjestettiin useaan kertaan. Oidipus järjesti syksyllä 2016 ensimmäiset vuosijuhlansa Joensuun Teatteriravintolassa, tosin turkoosit ainejärjestönauhat hankittiin vasta seuraavana vuonna. Vuonna 2016 järjestettiin myös Joensuun Psykologifoorumi, jossa opiskelijoille ja alumneille pidettiin työelämään keskittyviä workshopeja. Tapahtuma järjestettiin muutaman kerran yhteistyössä oppiaineen ja Pokan kanssa, kunnes se siirtyi kokonaan Pokan vastuulle.

Edunvalvonta keskittyi monin tavoin UEF:n mukanaan tuomiin muutoksiin. Vaikutusmahdollisuuksien luominen ja vaaliminen sekä OPS-muutoksiin kannanottaminen olivat keskeisiä teemoja 2010-luvulla. Viestintä oppiaineen kanssa pysyi

hyvänä, mikä auttoi Oidipusta huolehtimaan, että opiskelijoiden palaute todella kuultiin. SPOL:in kautta Oidipus osallistui muun muassa keskusteluihin menettelyistä harjoittelun ohjaukseen ja palkkaan liittyen. Yritysyhteistyötä kehitettiin 2010-luvulla erittäin paljon tuoden jäsenistölle uusia etuja. Hallituksen yritysyhteistyövastaava järjesti jäsenistölle etuja muun muassa paikallisissa baareissa sekä otti hoitaakseen koulutus- ja ammatillisia tapahtumia. Oidipus-tarrat hankittiin jäsenistölle 2016, jotta yritysyhteistyötahot voisivat helposti tarkistaa asiakkaiden oikeuden tarjouksiin. Näitä tarroja jaettiin viimeisen kerran vuoden 2021 fukseille.

Turkoosit haalarit saivat 2010-luvulla uutta koristusta muutaman haalarimerkkikilpailun voittajamerkeistä. Apinamerkki ja sitä myötä vanhempi versio Oidipuksen nykyisestä logosta syntyi vuonna 2013 Elina Talalan taiteilemana. Haalareiden selkään logo ilmestyi lukuvuoden 2014–2015 haalaritilauksessa. Vuonna 2015 maalattiin talkoovoimin Oidipus-lakana, jonka keskellä komeili tämä turkoosimusta apinalogo. Apina on ollut läsnä jo vuodesta 2009 alkaen, vaikka aluksi eräs hallituslainen toi sen laitoksen tiloihin piristämään henkilökuntaa ja opiskelijoita. Maskotiksi sitä ei siis suunniteltu, mutta pian Oidipus-apinasta tuli Bobo-apina, jota Boheemiksi Borvariksikin kutsuttiin. Vähän aikaa apinaa kutsuttiin myös Herbertiksi, kunnes vappuna 2017 se kastettiin virallisesti Herbertiinaksi. Samana vuonna Herbertiina sai mustan “Parental advisory explicit content” -paitansa ja vuonna 2019 Laura-Kaisa Karjalainen Oidipuksen hallituksesta ompeli sille omat turkoosit haalarit.

Kuvissa vasemmalla vanhin kuva Herbertiinasta vuodelta 2013, ja oikealla ensimmäisen apinalogon piirros

Oidipus-huone toimi yhä ainejärjestön kahvihuoneena vuoteen 2014 asti, jolloin huoneesta jouduttiin valitettavasti luopumaan. Nykyiseen ainejärjestötilaan F115 siirryttiin vuonna 2015. Nettisivuja päivitettiin muutamaan kertaan lisäten sinne blogin ja myöhemmin poistaen pääsykoefoorumin. Vuonna 2016 Oidipus tehosti viestintäänsä lisäämällä hallitukseen viestintävastaavan, joka huolehti nettisivuista, Facebook-ryhmästä sekä vuonna 2015 luodusta Instagram-tilistä. Vuonna 2010 alkoi keskustelu Oidipuksen hyvin epätasaisesta sukupuolijakaumasta, ja esitettiin miesten oman virkistystoiminnan aloittamista. Muutamana vuonna Oidipus rahoittikin kerran vuodessa tapahtuvan miesten virkistysretken tai illanistujaiset. Rahallinen tuki loppui vuonna 2019, mutta salaseura Oidipus Rex kokoontuu huhujen mukaan nykyäänkin.

2020-luku (vuoden 2025 alkuun asti)

Oidipuksen 2020-luvun toimintaa rajoitti aluksi COVID-19 pandemia, jonka takia monet tapahtumat ja kokoukset oli peruttava tai pidettävä etäyhteyksin. Kokoontumisrajoitusten väistyttyä Oidipuksen toiminta palasi aiempaan aktiiviseen rytmiinsä. Oidipus-tuotteita, haalarimerkkejä ja monia toimintatapoja lähdettiin kehittämään entisestään.

Viimeisimpänä muutoksena jäsenrekisteri siirrettiin Kide.appiin ylläpidon helpottamiseksi. Vuosikymmen on vasta puolivälissä, joten jää vielä nähtäväksi, millaiseksi se lopulta muotoutuu tulevien oidipuslaisten käsissä.

Vuosikymmenen alussa tapahtumia oli erittäin haastavaa järjestää, mutta oidipuslaiset kohtasivat kokoontumisrajoitusten puitteissa ulkona ja etäyhteyden päässä Discord-serverillä hengailemaan ja pelailemaan pelejä. Koronan jälkeen alkoi todella vilkas tapahtumakulttuuri, ja tapahtumia järjestettiin vuosi vuodelta enemmän. Aiemmin lykätty 30-vuotis vuosijuhlat järjestettiin keväällä 2022 hotelli Kimmelissä nimikkeellä 30+2 vuosijuhlat. Ekskursioita, lajikokeiluja ja sitsejä järjestettiin usein. Ahkeran sitsaamisen myötä Oidipuksen vanha sitsivihko päivitettiin jäsenistön toivomilla ja itse sanoittamalla lauluilla.

Edunvalvonnallinen keskustelu käsitteli paljon etä- ja hybridiopetuksen hyviä ja huonoja puolia sekä tutkinnon itsenäisen opiskelun määrää. Tasapainoa kurssien toteutustapojen joustavuuden ja ammatin vuorovaikutuksellisen luonteen välillä pyrittiin hakemaan monissa keskusteluissa oppiaineen kanssa. Sosiaalipoliittisella puolella Oidipuksessa luotiin viralliset turvallisemman tilan periaatteet ja aloitettiin turvahenkilötoiminta tapahtumien häirinnän ehkäisyn tehostamiseksi.

Alumnien muistoja

Pöytäkirjat tai edes sosiaalisen median julkaisut eivät anna täydellistä kuvaa opiskelijaelämästä tai eri vuosien Oidipuksesta. Tästä syystä Oidipuksen alumnirekisteriin lähetettiin sähköpostilla pyyntö jakaa heidän muistojaan historiikka varten. Positiivisena yllätyksenä vastauksia tuli niin paljon, etteivät kaikki mahtuneet tähän historiikkiin. Samoina vuosina opiskelleiden joukosta poimin yhden mahdollisimman hyvin joukkoa edustavan katkelman. Onkin aika jakaa alumnien muistoja siitä, millainen kokemus oli olla oidipuslainen heidän opiskeluaikaansa. Tai oikeastaan ensimmäinen muisto on jo 1970-luvulta, jolloin Oidipusta ei vielä ollut. Muistot etenevät aikajärjestyksessä muutaman vuoden hypyin.

Jussi Silvonen, vuosikurssi 1973

“Aloitin opinnot syksyllä 1973 ensimmäisellä vuosikurssilla. Muutaman sanan tästä lausuin laitoksen juhlissa joku aika sitten. Opiskelut takkusivat alussa, kun olin liian innokkaasti mukana opiskelijapolitiikassa, mutta parin vuoden jälkeen pääsin hyvään vauhtiin ja taisin suosittaa kandidin tutkinnon 1978 (1979?). Kandidyössä jo panostin ihan kunnolla. Meillä oli innokas ja tiivis pääaineryhmä. Kandidin jälkeen jatkoin vielä hetken opintoja, mutta graduvaiheeseen en päässyt, kun piti muuttaa perheen kanssa Jyväskylään 1979 syksyllä, ja sen jälkeen tuli vielä siviilipalvelus.

Opintoihin tuli siis katkos 1979-1986 välille. Siihen aikaan se oli mahdollista. Opiskeluaikaa ei oltu mitenkään rajoitettu, ja oli aika tavallista että välillä menttiin töihin ja tultiin sitten takaisin kun ehdittiin. Olin töissä Suomen ylioppilaskuntien liitossa koulutuspoliittisena sihteerinä. Yliopiston nykyinen rehtori oli sitten samassa työtehtävässä vähän myöhemmin. SYL:istä mennään yleensä politiikkaan, mutta koulutuspoliittiset sihteerit ovat poikkeuksia. Me olemme pääsääntöisesti suunnanneet SYL:in jälkeen yliopistolle tutkijaksi. Niin tein minäkin.

1980-luvun loppupuolella palasiin siis gradun ääreen, ja hämmästys oli melkoinen, kun gradu julkaistiin laitoksen julkaisusarjassa, ja minua pyydettiin töihin mukaan tutkimushankkeeseen. Sille tielle olen jäänyt. Lisensiaatin tutkielman tein 1990 (muistaakseni) ja väitöskirja valmistui 2000.

Psykologian historiaa olen sitten opettanut laitoksella vuodesta 1997 lukien. Aihe ei tietenkään ole mitenkään innostava, mutta itse olen siitä aika kiinnostunut ja toivon, että luennoilla ainakin joskus olisi innostuksen kipinä välähdellyt.”

Kysyin viestissäni opiskelijatapahtumista ja ainejärjestötoiminnasta, joista Silvonen kirjoitti näin:

“Muistettavaa olisi tietenkin aika paljon. Se esimerkiksi oli jännittävää, että opettajat ottivat meidät mukaan suunnittelemaan opetusta ja kursseja. Eihän me opiskelijoina tietenkään mitään mistään tiedetty, mutta oli aika huikeaa kuitenkin saada kommentoida ja tehdä omia ehdotuksia, kun opetuksen suuntia linjattiin. Opettajien tietämys ja arvovalta

siinä tietenkin jylläsi, mutta oli hienoa olla mukana, laitos tuntui todella yhteiseltä paikalta. Opettajat olivat aina mukana myös ainejärjestön bileissä. Tietty.

Ainejärjestön nimi oli alussa jotain muuta. Hallituksessa en ollut (ehkä ihan lyhyen aikaa), mutta bileissä ja muutamissa opintopiireissä kyllä ahkerasti mukana.

Oikein hyvät muistot on varsinkin 70-luvun puolivälistä, kun oltiin koko ajan yhdessä, tehtiin yhdessä, ja oli hauskaa. Porukassa käytiin mm. sienestämässä, on säästynyt yksi kuvakin siitä kuinka siivotaan sieniä opiskelija-asunnon takapihalla Kanervalassa.”

Arto Mononen, vuosikurssi 1989

“Joitain yksittäisiä juhlia pidettiin - sen muistan, että laitoksen henkilöstö kutsuttiin myös paikalle ja itse laitoksen johtajakin (YP Häyrynen) oli mukana ainakin kerran. Oidipus-nimestä kuuli jonkun verran (hyväntahtoista) naljailua - (lähinnä hallituksen miespuolisten jäsenten komplekseista).

Järjestimme myös pari mielenosoitukseen osallistumista - yksi oli Joensuussa torin täydeltä ja toinen eduskuntatalon edessä. Liittyivät opiskelijoiden etuisuuksien leikkaamiseen yms ja mukana toki siis valtavasti muiden aineiden opiskelijoita enkä muista kenen järjestämiä ne olivat, mutta Oidipus huolehti, että psykan opiskelijat paikalla myös.”

Mononen muistelee myös lämmöllä psykologian oppiaineen henkilökuntaa. Edellä mainittua professori Yrjö-Paavo Häyrystä muistellessaan Mononen kuvailee tämän ajatuksia herättävät seminaarit, joissa Häyrynen todella haastoi opiskelijat pohtimaan seminaarin teemoja. Mononen muistaa myös Hannu Rädyn olleen monien esikuva toisaalta viisautensa ja toisaalta aidosti opiskelijoista kiinnostuneen asenteensa takia. Lisäksi Tero Timonen on jäänyt Monosen mieleen opiskelijoiden sankarina.

Riikka Simonaho, vuosikurssi 1994

“Opiskelin Joensuussa 1994–2001. Tuolloin suhteellisen pitkät opiskeluaajat olivat ihan sallittuja 😊 Uuteen lukuvuoteen käytiin ilmoittautumassa opintotoimistossa, opintosihiteeri antoi lomakkeen, joka allekirjoitettiin. Viimeisinä vuosina oli fiilis, ihan kuin se sihteeri olisi vähän paheksunut, että vielä vaan tuokin täällä luuhaa, eikä ole valmistunut 😊 opintotukikuukausia oli toki vain 55 käytettävissä.

Oidipuksella oli tuolloin 90-luvulla tummanvihreät haalarit. Logo oli aivoaiheinen. Muita Oidipustuotteita ei ollut. Olimme pieni ainejärjestö tuolloin, vuosittainen sisäänotto oli 15 opiskelijaa. Bileitä, ilman sen suurempia teemoja, pidettiin ainejärjestötilalla, joka oli karsea purkuun menossa oleva omakotitalolla, jossain keskustan liepeillä, en enää tarkemmin muista missä, sekä itse kunkin kodeissa. Osallistuttiin yliopiston yhteisiin tapahtumiin; liikuntailtapäivä, apro (senkään tarkempaa nimeä en muista) sekä Aavarannan vappubileisiin. Opintoihin liittyen järjestettiin harjoitteluiltoja, joissa eri sovellusaloilla olevat psykologit kävivät kertomassa työstään ja harjoittelumahdollisuuksista. Pyhäselän vankilaan ja Paiholan sairaalaan tehtiin ekskursiot. Käytiin patikoimassa ja Vuokatissa.

Olin Oidipuksen puheenjohtaja lukuvuonna 1995–96 ennen kuin lähdin vaihtoon London City Universityyn. Kokouksia pidettiin n kerran kuussa Kultainen noutaja (saatan vähän väärin ko nimen muistaa) nimisen baarin kokoustilassa. Tuolla lyhyellä kaudellani ei kyllä mitään erityistä ollut meneillään ops:n tms suhteen, mutta jotain yhteistyötä laitoksen kanssa oli esim. emännöimme Petroskoilaisten opiskelijoiden vierailua ym. Ja pidimme omia bileitä. Muutamia vuosia myöhemmin olivat sitten isommat tapahtumat Sinkkuhelvetti ym. mutta niissä en enää mukana ollut.”

Tuuli Paajanen, vuosikurssi 2005

“Aloitin psykologian opiskeluni Joensuun yliopistossa syksyllä 2005 – aikana, jolloin psykologian sisäänotto oli 16, Oidipuksen haalarit olivat vihreät ja psykologian oppiaine (eli ”laitos”) sijaitti Metrialla omassa siivessään. Itse olin ehdottomasti siellä ”junnuimmassa päässä” opiskelijoita: suurimmalla osalla oli aiempia tutkintoja ja opintoja ja vain yksi meistä tuli suoraan lukiosta. Tämän aikainen opiskelijaprofiili luonnollisesti vaikutti Oidipuksen toimintaan, minkä muistan kovin hiljaisena. Tai muistan ja muistan – kun aloin koostamaan tätä tekstiä, mietin miksen muista oikeastaan mitään ensimmäisiltä opiskeluvuosiltani Oidipuksen toiminnasta, ja se varmaan johtuu siitä, että

ainejärjestön puuhaamaa toimintaa oli hyvin vähäisesti. Yhden tuutorin luona istuin fuksivuonna tutustumisillassa, ja siellä oli kaksi tuutoriamme, Oidipuksen pj. ja kolme fuksia. Joskus kävimme syömässä Oidipuksen ravintolaillassa (alle 10 opiskelijaa), enkä muita virallisia tapahtumia fuksivuodeltani sitten muista.

Vuosina 2006–2008 Oidipuksen toiminnan jatkuvuus oli vaakalaudalla, sillä toimijoita hallitukseen oli hyvin vaikea saada. Vuoden 2007 sisäänotossa aloittanut ystäväni Henna Korhonen muistaa, miten hänet melko lailla pakkoliikkein suostuteltiin pj:ksi. Sisäänotto kasvoi roimasti 2007 jälkeen, ja tämä muutti paljon Oidipuksenkin toimintaa. Ensimmäistä kertaa moneen vuoteen tilattiin haalarit (2009), ja väri muutettiin tuolloin turkoosiksi, koska metsäisen vihreät oli (tietysti) metsiksillä ja joillain toisilla myös, muistaakseni erkkapedalla. Hammastahnan turkoosia (joksi väriä kuvasimme) ei silloin ollut kellään muulla, ja siksi siihen päädyttiin.

En muista tarkkaa vuotta, milloin Bobo-apina tuli mukaan. Se oli erään aktiivisen opiskelijamme pehmolelu, ja alkoi asustella kampuksella vuosista 2007–2008 alkaen, ja vähitellen se alkoi kulkea mukana tapahtumissa ja asettua epäviralliseksi maskotiksi. Mitään virallista maskottihankintaa ei todellakaan tehty, vaan Bobo vain oleskeli ja eleli opiskelijoiden matkassa. Sitä en muista tai tiedä, tuliko Oidipuksen logoksi apina Bobon vuoksi, vaikka niin luulen. Vuoden 2009 haalareissa logona näkyy vielä vanha (pää, jonka hiuksina lukee Oidipus), ja tuossa vaiheessa Bobo oli jo erottamaton osa Oidipusta, joten olisi luonnollinen jatkumo, että se olisi otettu logon aiheeksi.

Omana opiskeluaikanani ehdin nähdä Oidipuksen nousun hyvin hiljaisista tunnelmista riehakkaisiin ensimmäisiin haalarikastajaisiin (jotka olivat mäenlaskua kirkon takana ja kotibileet silloisen pj. H. Korhosen kotona), approiluihin ja asiallisempiin retkeilyihin. Ns. virallista toimintaa oli silti itsejärjestettyä selkeästi vähemmän. Opintojen alkuajoista, jolloin pienen sisäänoton vuoksi oli myös todella pienen laitoksen tunnelma, liikuttiin minun opintojeni aikana kohti eriytyneempiä opiskelijoiden ja henkilökunnan joukkoja. Hyvänä esimerkkinä tästä on psykologian pikkujoulut, jotka perinteisesti olivat olleet henkilökunnan ja opiskelijoiden yhteiset, fuksien järjestämät ja laitoksen kustantamat. Muistan omana fuksivuonnani 2005, kun istuimme Hasanniemen huvilassa kaikki yhden pöydän ääressä jouluillallisella – viimeisenä opiskelijavuonnani 2011 Oidipuksen pikkujoulut olivat Suvaksella opiskelijoiden kesken ja tilasimme sinne pitsaa. Mitään

arvolatausta tästä huomiosta on turha kuitenkaan hakea – hauskaa ja tunnelmallista muistan olleen molemmissa tapahtumissa.”

Viivi Huovinen, vuosikurssi 2017

“Sain kunnian aloittaa Oidipuksen fuksina innostuksen ja jännityksen sekaisin tuntein syksyllä 2017. Tuolloin psykologiaa opiskelemaan haettiin Joensuussa pääsykokeilla tai vaihtoehtoisesti pääsykokeiden ja ylioppilaskirjoitusten yhteispisteillä. Fuksivuonna kierrettiin tietenkin monissa tapahtumissa, joista esimerkkeinä mainittakoon Bowlby’s babies -tiimissä vaipat jalassa “vauvoina” edustettu kaupunkisuunnistus, armeijafuksiaisit, juhlat Suomi 100 -sitsit, hääteemaiset haalarikastajaiset ja foliohatut päässä ympäri Joensuuta tehtäviä tehden suoritettu wappuleijonan metsästys. Oidipuksen toiminta aktiivisuudessaan oli jo tässä kohtaa samankaltaista kuin nykyään, vaikka tietenkin asioita on myös kehitetty jatkuvasti eteenpäin. Opintojeni alkuvaiheessa tapahtumia vietettiin myös paikoissa, joita ei enää Joensuusta löydy, kuten Piimälinnan pubissa Joensuun keskustassa ja kahvila Laiturissa rautatieasemalla.

Oidipuksen turkoosia pääsimme pukemaan päällemme ensimmäistä kertaa fuksivuoden helmikuussa, ja opiskeluaikanani sain myös todistaa sitä, kun Herbertiina sai omat haalarinsa ystäväni ompelemana vuonna 2019. Nykyisen nimensä Herbertiina oli saanut juuri fuksisyksyämme edeltävänä vappuna nimikilpailun ja äänestyksen tuloksena.

Oidipuksessa ja opiskeluvuosissa oli varmasti parasta, niin kliseistä kuin se onkin, muodostuneet ystävyudet sekä psykologian opiskelijoiden keskuudessa koettu yhteisöllisyys. Ystävien jaloudesta kertovana esimerkkinä tahdon jakaa huvittoman muiston siitä, kuinka päätimme ottaa yhdessä taksin opiskelijan roposilla sitseille Educalle, sillä olin itse juuri saanut kipsin pois jalastani (opiskelijatapahtumat eivät liittyneet tapaukseen). Tämän teimme vain huomataksemme, että sitsit ovatkin Naturalla. Siinä minä sitten kinkkasin kuomat jalassa ja tooga päällä kyynärsauvani ja rakkaiden tovereideni kanssa Educalta Naturalle, minkä vuoksi tietenkin myöhästyimme sitsien alusta ja otimme kunniallisesti rankkutehtävän vastaan. Oidipusta ja sen aktiiveja on puolestaan kiittäminen siitä, että se on ollut aina sitsilaulun sanojen mukaisesti “meidän suoja, yhteisöllisyyden luoja”, ja oli ilo huomata, kuinka yhteisöllisyys kantoi myös koronavuosien yli aina opintojeni loppuun saattamiseen asti vuonna 2023. Paljon onnea Oidipus 35 vuotta!”

Loppusanat

Sellainen on siis Oidipuksen historia tähän asti. Tai ainakin tällaisen kuvan ovat aiemmat oidipuslaiset jättäneet. Kiitos kaikille aiemmille sihteereille ja muille hallituslaisille, jotka säilöivät vanhat pöytäkirjat ja toimintakertomukset kansioihin. Kiitos Oidipuksen nykyiselle hallitukselle, joka antoi minulle pääsyn kaikkiin näihin papereihin ja tiedostoihin. Suuri kiitos alumneille, jotka jakoivat muistojaan tätä historiikka varten. Erityismaininta vielä Samuli Santalalle ja Maisa Koskenkorvalle, jotka lukivat läpi tämän historiikin aiempia versioita ja auttoivat tekemään tekstistäni lukukelpoisempaa. Ja kiitos sinulle, lukija, joka jaksoit lukea edes osan tästä kaikesta. Toivon, että opit jotain uutta ja mielenkiintoista Oidipuksesta.

P.S. Tämä historiikki on minun rakkauskirjeeni ainejärjestölle, joka jää ensi vuonna taakseni. Toivon Oidipuksen toiminnan jatkuvan vielä monta vuosikymmentä ja mahdollisen seuraavan historiikin sivujen täyttyvän hauskoista muistoista ja hienoista saavutuksista. Ehkä tämä historiikki selviää siihen päivään, kun seuraavaa aletaan kirjoittamaan, niin aivan kaikkea tietoa ei tarvitsisi etsiä ja alumni muistot säilyisivät tallessa. Eläköön Oidipus! <3